BILANȚ DIVIZIONAR „B"

ÎN TOAMNA 1970 CA ȘI ÎN SEZONUL 1969/70

EȘALONUL NR. 2 MAI ARE DE PARCURS PAȘI MULȚI, PENTRU A-ȘI MERITA CALIFICATIVUL

În ordinea importanței, Divizia B ocupă locul al 2-lea în activitatea fotbalului de performanță din țara noastră, reprezentînd ultima treaptă spre vîrful piramidei competiționale. De aceea, din analiza unui sezon oficial nu poate lipsi aprecierea desfășurării Diviziei B, iar obiectivele și sarcinile trasate divizionarelor A pentru un campionat următor privesc și formațiile din divizia secundă. Așa cum s-a întîmplat în iulie 1970, în vederea sezonului 1970/71, cînd indicațiile se refereau la: *concepția de joc, îmbinarea pregătirii colective cu cea individuală, activitatea creatoare a antrenorilor, creșterea capacității fizice a jucătorilor, mărirea volumului de lucru, metoda lucrului individual și a individualizării și documentarea antrenorilor.*

În lumina acestor sarcini și a rolului Diviziei B în activitatea de performanță, vom încerca să analizăm desfășurarea turului campionatului 1970/71. Mai întîi, cîteva considerații de ordin general.

ECHILIBRU ȘI EFICIENȚĂ ÎN SERIA SECUNDĂ

Echipele au avut timp suficient pentru pregătire în vederea acestui campionat, astfel încît să se prezinte în bune condiții la startul noului sezon. Nu s-a întîmplat întocmai așa din punct de vedere tehnic — și vom vedea de ce — dar ca luptă sportivă așteptările au fost confirmate. Avînd asigurată regularitatea în desfășurarea etapelor (a existat o singură întrerupere pentru programarea unei etape de cupă), echipele s-au angajat într-o întrecere aprigă, diferențiată însă în cele două serii. În prima, lupta pentru primul loc s-a redus la un duel între *A.S.A. Tg. Mureș* (avantajată, după părerea noastră, prin repartizarea în această serie) și *Sp. Studențesc București*. În seria a II-a însă, pentru primul loc sînt angajate nu mai puțin de cinci echipe, campioana de toamnă fiind desemnată abia în ultima etapă.

Consider că față de campionatele precedente, seria secundă a luat din nou avantaj ca superioritate tehnică, asupra primei. Aceasta se reflectă, de altfel, în schimbarea raportului de puncte cîștigate în deplasare, în comparație cu campionatul (turul) pe 1969/70. Astfel, în seria I ele scad de la 45 la 43, în timp ce în seria secundă cresc substanțial, de la 35 la 54. De asemenea, raportul de goluri înscrise în deplasare se schimbă și el: de la 97 la 67 în seria I și de la 66 la 75 în a doua.

Unele echipe, care în campionatul trecut au avut comportări apreciate ca slabe, au dovedit progrese calitative acum. Este cazul echipelor *Sp. Studențesc București* și *Ceahlăul P. Neamț*, *Corvinul Hunedoara* și *Metalurgistul Cugir*. În schimb, am asistat și la căderi spectaculoase ale unor formații cu vechi state de serviciu în această Divizie: *Politehnica Galați* și *Flacăra Moreni*, *C. S. M. Reșița* și *Vagonul Arad*. Cauzele sînt diferite, dar toate duc spre o concluzie unică: analizarea lor pentru găsirea măsurilor de remediere.

EFICACITATEA ÎN SCĂDERE

În general, în baza observațiilor directe ca și a informațiilor culese, pot afirma că jocul practicat de majoritatea divizionarelor B păstrează aceleași caracteristici ca și în ediția precedentă. *Persistă ideea „jocului închis" în deplasare, ceea ce a dus și acum la un mare decalaj între golurile marcate acasă și cele în deplasare:* 207 față de 67 în seria I, 199 față de 75 în a doua.

Eficacitatea, mult dezbătuta eficacitate, care reprezintă cheia de boltă pentru instruire, scade în mod îngrijorător și acest lucru se constată din tabelul alăturat. În seria I de la 330 goluri înscrise în 1969/70 s-a ajuns la 274 acum, iar în seria a II-a de la 297 la 274. Au fost echipe care nu numai că au acționat în direcția sporirii eficacității, dar au și avut realizări. Ele sînt tocmai cele clasate pe primele locuri: *A.S.A. Tg. Mureș* (antrenor: T. Bone), *Sp. Studențesc* (antrenor: I. Motroc), *Progresul Brăila* (antrenor: V. Blujdea), *Crișul Oradea* (antrenor: L. Vlad), și *Corvinul Hunedoara* (antrenor: E. Stepan). Acestea au reușit cel mai bun procentaj de eficacitate. Dar și la ele se constată o diferență mare între golurile marcate acasă și cele în deplasare. În general, *echipele abordează meciurile cu dorința de a primi un gol mai puțin decît adversarul și nu de a marca unul mai mult decît el...*

DOAR 20% BUN ȘI FOARTE BUN

Desigur că o asemenea manieră de joc s-a repercutat și asupra nivelului tehnic al partidelor. Din acest punct de vedere, jocurile apreciate ca bune și foarte bune reprezintă, ca și în campionatul trecut, doar 20% din totalul celor disputate în toamnă. Dintre aceste întîlniri bune menționez: *Oțelul Galați — A.S.A. Tg. Mureș, Sp. Studențesc-Metalul București, Progresul-Brăila-Metalul Tîrgoviște, A.S.A.-Sp. Studențesc, Metalul Tîrgoviște-Știința Bacău, Dunărea Giurgiu-A.S.A., Sp. Studențesc-Ceahlăul P. Neamț, Corvinul Hunedoara-Crișul Oradea, Metalurgistul Cugir-C.S.M. Sibiu, Minerul B. Mare-Politehnica Timișoara, Gaz Metan Mediaș-Corvinul, Electroputere Craiova-Minerul B. Mare, Politehnica-Crișul etc.*

ATENȚIE LA CAPACITATEA DE EFORT!

Ce au arătat, în general, echipele în sezonul de toamnă?

Din punct de vedere fizic, rezistența lor a lăsat de dorit și a constituit o frînă în îndeplinirea sarcinilor duble de atac și apărare și în realizarea unui joc elastic, cu treceri rapide din apărare în atac și invers. Dar nu numai rezistența, ci și viteza de alergare, rezistența în regim de viteză, ritmul, numărul de acțiuni realizate de un jucător în 90 de minute rămîn încă mult sub nivelul cerințelor jocului modern. *Angajamentul fizic total este greșit înțeles, fiind folosit ca mijloc de timorare a adversarului și nu ca unul pentru o întrecere corectă pentru balon.* Acest lucru este posibil și din cauza arbitrajelor care interpretează diferit aceste angajări, uneori în funcție de echipa care le folosește.

Că rezistența, capacitatea de efort n-a crescut se vede și din *diferența mare dintre golurile înscrise în prima repriză și cele în a doua*, cum rezultă din tabelul alăturat. La aceasta mai trebuie adăugat și numărul mare de victorii obținute la limită, prin goluri marcate în ultimele minute (80-90), consecință a unor scăderi în rezistență, uneori dublate și de căderi psihice, de slăbire a atenției, în fond tot o urmare a pregătirii fizice.

PRINCIPALELE CARENȚE TEHNICE

Saltul calitativ așteptat nu s-a realizat în măsura necesităților impuse de cerințele fotbalului modern. *Procentul de jocuri bune a fost prea mic*, cum am arătat. Cauza nu poate fi, după mine, decît una singură: *slaba preocupare față de exercițiile tehnice executate în condiții de joc, față de mărirea cantității de repetări și de mărirea intensității în astfel de exerciții. Acestea continuă să fie întîmplătoare, fără un scop tactic.* Efectele apar în meciuri: precizia paselor lasă foarte mult de dorit, pasele directe sînt greșit folosite, se fac abuzuri în driblinguri, centrările sînt șablon, forța și traectoria mingii nemulțumesc. Executarea loviturilor libere prezintă un procentaj mare de nereușită. Chiar loviturile de la 11 m, care pot fi hotărîtoare într-un joc, sînt prost executate: 29% (7 din 24) în seria I și 44% (11 din 25) în seria a II-a au fost ratate! De unde concluzia firească: *slaba preocupare pentru exersarea acestor lovituri, ca și a celorlalte de altfel, de multe ori ele fiind rupte de condițiile de joc la antrenamente.* Capitolul tehnic merită mult mai multă atenție.

1—4—3—3 SE GENERALIZEAZĂ

Sub aspect tactic am remarcat o generalizare a așezării în 1—4—3—3, folosită atît pe teren propriu, cît și în deplasare, cu „libero" plasat fie în spatele, fie în fața fundașilor centrali, și cu fundașii acționînd tot mai mult în atac. *Se poate afirma că echipele au început să se obișnuiască cu această așezare.* Dar, pregătirea tactică a jucătorilor, teoretică și practică, nu satisface și ea generează greșeli în meciuri, uneori scump plătite. *În apărare, cele mai multe erori se produc dintr-o greșită înțelegere și aplicare a marcajului om la om combinat cu cel în zonă* și în multe cazuri golurile primite de asemenea apărări *nu sînt urmarea unei superiorități tehnico-tactice a adversarului, ci pur și simplu a acestor greșeli de marcaj.* În atac, am constatat o *șablonizare a acțiunilor*, mereu dirijate în același sens, cu aceleași centrări pe sus (avantajoase pentru fundașii centrali, în general înalți și cu detentă), fără învăluiri sau pătrunderi pe aripi, terminate cu pase înapoi. Insuficiențele tehnice duc la numărul redus de „un-doi"-uri, de combinații în 2-3 jucători, iar loviturile libere, directe și indirecte, continuă să rămînă fără un conținut tactic.

Și în acest domeniu *explicațiile trebuie căutate în modul cum este alcătuit ciclul săptămînal de antrenament; acesta nu este elaborat diferențiat, în funcție de sarcinile jocului următor.* Jocurile-școală nu sînt făcute în condiții reale, adversarii nu sînt aleși în mod judicios în multe cazuri, astfel că asemenea meciuri nu constituie de fapt o repetiție serioasă și generală pentru duminica următoare. În totul, se simte lipsa de pregătire teoretică a jucătorilor, care — în plus — interpretează libertatea de acțiune și spiritul creator drept o invitație la evidențieri personale și nu la realizarea jocului colectiv.

CA ȘI ÎN CAMPIONATUL TRECUT...

În fine, din punct de vedere psihic, echipele au manifestat și în acest sezon cam aceleași deficiențe ca și în campionatul trecut:

- lipsă de curaj în partidele din deplasare.
- rezistență prea mică, care ajunge pînă la timorare, în fața dificultăților unui joc.
- lipsă de stăpînire în timpul unor faze care reclamă o rezolvare calmă, lucidă, și față de unele arbitraje părtinitoare, precum și față de atitudinea potrivnică a unor spectatori.
- discuții neprincipiale între parteneri, cu adversarii și arbitrii, ceea ce sustrage pe jucători de la joc.

Sînt carențe care, indiscutabil, influențează comportarea echipelor. Existența lor în continuare dovedește lipsă de preocupare în această direcție.

CAUZE — OBIECT AL UNOR PREOCUPĂRI DE VIITOR

Printre cauzele care au contribuit la stagnarea calitativă a nivelului de joc în desfășurarea acestui campionat menționăm:

— *valoarea de bază a echipelor*, ca rezultantă a valorii individuale a jucătorilor, necorespunzătoare la multe din formațiile participante *(Flacăra Moreni, Politehnica Galați, Poiana, Oțelul* — în seria I; și *Gloria Bistrița, Gaz metan, Olimpia Oradea, Electroputere, U.M.T., Vagonul* și *C.S.M. Reșița* — în seria a II-a). Selecția nu a ținut seama de criteriile de bază privind fiziologia, aptitudinile morale și munca de perspectivă. Legat de aceasta, vîrsta medie a unor echipe *(Ceahlăul, Progresul Brăila, Metrom, Metalurgistul Cugir C.S.M. Sibiu, C.S.M. Reșița* și *C.F.R. Arad)* a reflectat încadrarea greoaie în eforturi sporite a unor jucători care din cauza vîrstei înaintate, manifestă comoditate și lipsă de interes;

— *insuficiențele procesului de instruire.* De menționat că volumul antrenamentului se realizează încă la parametri minimi și că în ceea ce privește intensitatea de lucru nu au intervenit îmbunătățiri substanțiale. Nu se simte încă, în măsura dorită, efectul instruirii individualizate, se lucrează în continuare după modele invariabile, nu există o corelație judicioasă între volum și intensitate, ceea ce dovedește lipsa unui simț metodic. Antrenamentele nu au atins încă nivelul așteptat de munca concretă de pregătire, ele continuînd să fie mai degrabă mijloace de divertisment pentru unii jucători, folosindu-se ca exerciții de instruire miuța sau tenisul cu piciorul. Lipsa de control și îndrumare din partea Colegiului central al antrenorilor, din partea F.R.F. și a organelor locale nu au putut să constate existența și valoarea documentelor de planificare. Din realizările obținute însă, se poate afirma că acestea continuă să fie pentru majoritatea tehnicienilor, simple acte formale, prezentate aproape în același conținut de la an la an. Pe de altă parte trebuie arătat că mai sînt încă antrenori *ca V. Stancu* și *Al. Miron (Politehnica Galați), I. Lengheriu* și apoi *P. Dragomir (Flacăra Moreni)* în seria I, și *M. Luca (Gaz metan), L. Zilahi (Olimpia Oradea), I. Slivăț (Vagonul)* în seria a II-a care continuă să lucreze la întîmplare, nefiind preocupați de ridicarea continuă a nivelului lor profesional, de aplicarea unor noi metode de instruire, fapt reflectat și în poziția în clasament a echipelor pregătite de ei;

— *Instabilitatea formațiilor*, rezultată din numărul mare de jucători folosiți în special la echipele situate în subsolul clasamentului, consecință a modului de pregătire și a derutei unor antrenori, intrați în panică la primul insucces;

— *aplicarea unor tactici strict defensive în deplasare*, plecîndu-se de la ideea de a nu primi gol, în scopul realizării unui punct, așa cum au procedat *Dunărea, Metrom, Flacăra, Gaz metan*;

— *sub raport disciplinar* trebuie arătat că s-a înregistrat o îmbucurătoare scădere a numărului de etape — suspendări, aplicate jucătorilor, în raport cu aceeași perioadă a campionatului trecut, ceea ce reflectă îmbunătățirea muncii educative în cadrul secțiilor. Cu toate acestea, n-au lipsit sancțiunile aplicate unor sportivi și unor echipe, fapt ce a scos la iveală unele carențe care mai există încă sub raport educativ în munca cu sportivii;

— *starea improprie a unor terenuri de joc* (Ceahlăul P. Neamț, Olimpia Oradea, C.S.M. Sibiu, Gaz metan și C.F.R. Arad);

— *contribuția încă insuficientă a conducerilor secțiilor de fotbal*. S-a verificat în practică că acolo unde echipele satisfac pretențiile conducătorilor, se asigură condiții pozitive în desfășurarea activității, iar acolo unde rezultatele sînt slabe și neconforme cu năzuința conducătorilor, activitatea lîncezește, biroul de secție se restrînge la activitatea unui singur pasionat, același la bine și la rău. Se urmăresc rezultatele imediate, legate de poziția în clasament și nu munca în perspectivă care să ducă la ridicarea pe o treaptă superioară a valorii echipei respective. De aceeași activitate oscilantă au dat dovadă și organele de conducere locală, care acordă sprijinul lor numai atunci cînd echipele aflate în zona lor de influență realizează rezultate bune, reflectate în poziția lor frumoasă în clasament și în posibilitatea de promovare.

★

În concluzie analizînd condițiile în care s-a desfășurat acest tur de campionat ca și rezultatele obținute, putem face afirmația că nu toți factorii (conducători, antrenori și jucători), au depus întreaga lor capacitate de muncă în realizarea acelui salt calitativ care să confirme progresul înregistrat pe plan internațional de echipa noastră reprezentativă. Pe această bază apreciem, la sfîrșitul primei jumătăți a acestui campionat, că Divizia națională B mai are încă pași de parcurs pentru a-și merita pe deplin calificativul de eșalon secund al fotbalului nostru. Ținînd seama de condițiile și posibilitățile existente, ne exprimăm însă convingerea că ridicarea nivelului calitativ de antrenament și joc va putea fi realizat numai pe baza participării conștiente în spiritul atitudinii de performanță a jucătorilor, a perfecționării continue a cunoștințelor profesionale ale antrenorilor și a sprijinului eficient și efectiv al tuturor acelora care activează nemijlocit în sfera fotbalului de performanță.

PETRE RĂDULESCU
antrenor

EFICACITATEA ÎN TREI CAMPIONATE (TUR)

EDIȚIA (TURUL)	TOTAL GOLURI		MEDIA		GOLURI ÎN REPRIZA I		GOLURI ÎN DEPLASARE		PUNCTE ÎN DEPLASARE	
	S.I	S.II	S.I	S.II	S.I	S.II	S.I	S.II	S.I	S.II
1968/69	318	314	2,65	2,61	152	141	96	77	61	43
1969/70	330	297	2,75	2,47	156	130	96	66	45	33
1970/71	274	274	2,27	2,27	119	119	67	74	43	54

GAZDELE MEREU AVANTAJATE LA 11 M...

EDIȚIA (TURUL)	SERIA I						SERIA II					
	GAZDELE			OASPEȚII			GAZDELE			OASPEȚII		
	T	M	R	T	M	R	T	M	R	T	M	R
1968/69	16	11	5	6	4	2	30	17	13	2	2	—
1969/70	18	16	2	7	5	2	35	30	5	5	4	1
1970/71	18	12	6	7	6	1	23	12	11	2	2	—
TOTAL	52	39	13	20	15	5	88	59	29	9	8	1

LEGENDĂ: T = TOTAL, M = MARCATE, R = RATATE